

Karin Svensson Smith, kommunikationsutredare: - Lund kan börja

I drygt två års tid har Karin Svensson Smith (v) varit en flitig resenär på nattåget till Stockholm. Hon har varit en aktiv ledamot av den omfattande KomKom-utredningen som haft till uppgift att formulera en ny nationell trafikpolitik. I tisdags kom dess slutbetänkande som redan har mötts med fräna kommentarer från vissa håll.

"KomKom framstår som ett av de största haverierna hittills när det gäller trafikutredningar... Jag är totalt övertygad om att ingenting utom små detaljer någonsin kommer att genomföras." Så skriver en av landets ledande opinionsbildare inom trafikområdet, Expressens motorreporter Håkan Matson.

Det som har upprört mest är förslaget att alla bilar ska satellitövervakas för att sedan kunna beskattas för sin tätortskörning. Till kritikerna hör Mats Hulth, ledaren för Stockholms socialdemokrater. Hur blir det med genomförandet om kommunerna inte medverkar?

Många vill försöka

– Göteborg vill vara försöksort, berättar Karin, och många mindre orter står i kö. Jag hoppas att Lund vinner konkurrensen bland dem så att bilarna här kan betala

rättvisare avgifter redan från år 2002. Och jag tror att vi kan vinna kampen om opinionen eftersom utredningens förslag är sunda i den här frågan. De stora förlorarna är höginkomsttagare som i onödan kör i tätorterna. Till vinnarna hör de 28 procent av den vuxna befolkningen som inte har tillgång till bil, och som är så mycket mer beroende av ren luft i städerna eftersom de inte har råd och möjlighet att komma bort så ofta.

Hon fick inte gehör för sitt förslag att kommunerna skulle ta hand om hela de nya avgifterna vilket hade ökat deras motivation ytterligare.

– Naturligtvis måste vi agitera för de nya avgifterna, liksom för de höjda bensinskatterna och andra utredningsförslag som vill bidra till en bättre miljö, fortsätter Karin. Även vissa vänsterpartister behöver övertygas – i riksdagsgruppen hade t.ex. Kenneth Kvist svårt att tillgodogöra sej mina argument.

Trendbrott men otillräckligt

Karin Svensson Smith stöder alltså KomKoms huvudinriktning och ser betänkandet som något av ett trendbrott inom trafikpolitiken. Men ett otillräckligt trendbrott som

har fått henne att skriva en omfattande reservation.

– Majoriteten vill höja bensinskatten med tio öre om året, jag föreslår femtio.

Med tanke på att Sve-

rige ligger så långt från de uppsatta utsläppsmålen, främst när det gäller koldioxid, behövs det helt enkelt radikala åtgärder.

Utredningen skriver att den reella kostnaden inte kommer att öka för genomsnittsbilisten eftersom den räknar med att nya bilar blir bränslesnålare. Det betvivlar dock Karin. Utredningen föreslår ett nytt bilskattesystem som i praktiken utgår från Volvos modeller, och de tillhör ju inte de lättaste och snålaste.

Detta är ett exempel på vilken genomslagskraft som storföretagens påverkan ändå har haft. Ett annat är att de tunga lastbilarna långt ifrån ska betala de skatter som enligt utredningen hade varit befogade, detta med hänsyn till den inom EU fria konkurrensen.

– Konsekvensen är att man av rättviseskäl måste subventionera SJ genom slopade banavgifter. Det hade varit bättre att kraftigt höja skatten på dieseloljan som ju även de utlänningar som kör här måste betala. Nu försvagas statens skatteinkomster i onödan.

Lund som modell

Två andra viktiga punkter i v-reservationen är ett moratorium, dvs. tillfälligt stopp, för alla väg- och broinvesteringar som syftar till att öka vägnätets bärkraft och framkomlighet – alltså en utsträckning till hela landet av den princip som gäller för den rödgröna majoriteten i Lund. Och en nedläggning av Vägverket med överföring av dess uppgifter till lokala och regionala organ. Karin ogillar också att en mängd kommunala flygplatser ska få subventioner.

Det blir en lång remissbehandling av utredningen. Proposition och riksdagsbeslut väntas först

forts sid 4

Biologisk mångfald och visioner

Vad vore livet utan alla ting? Hur mycket stryke tål jorden? Det kokade, virvlade, exploderade i 4 500 000 000 år. Djuren och växterna, finns de till bara för människans skull? Är du ett hot mot naturen? Vilken art ska utrotas imorgon? Möjligheternas verkstad. Var finns det goda livet?

Kring dessa teman var utställningen - Noas express- för livets myller och mångfald, arrangerad. Jag var ditbjuden tillsammans med mer än 300 andra Lundapolitiker på en specialvisning utställningens första dag. En handfull av oss kom de flesta från kommunalnämnderna.

Viktiga variationer

Vi gick iväg till det efterföljande seminariet i stadshallen. Där slöt några till upp. Jag lärde mig att biologisk mångfald inte är ett helt

enkelt begrepp, i alla fall är innebörden olika beroende på var i Sverige eller för den delen världen vi befinner oss. Det handlar inte bara om att det ska finnas många olika arter av växter och djur. Variationen inom arterna är viktig, annars blir det som i Indien där de flera tusen olika rissorterna som existerat, anpassade under evolutionen till lokala förhållanden, såsom jordart, nederbördsförhållanden etc ersätts med en importerad amerikansk högvastande rissort, som tyvärr inte klarar klimatförhållandena, med hunger som följd. Samma monokulturer har vi här, men vi slipper svälta när det går galeat.

Mångfalden handlar också om variationer mellan olika ekosystem.

I Skåne är hoten mot den biologiska mångfalden tydliga.

Här ska broar och vägbyggen ge "dynamiska effekter". I Lund, ja egentligen i hela västra Skåne är det nog värst. I och för sig är den omgivande åkermarken, i det konventionella jordbruket inte mycket till biologisk mångfald, men marken behövs att odla på, speciellt om ett mer ekologiskt jordbruk vinner terräng. Resten av kommunen är klassat som intressant för bevarande av den biologiska mångfalden. Komlicerat, jag vet.

Bygg på vägarna istället

Kanske är det det som är den nya dimensionen i politiken, att frågorna blir fler och fler och att möjligheterna de vanliga är stängda. Vi kan egentligen inte bygga. Kan vi göra något annat? Varför inte något som går utanför

det konventionella och som dessutom innebär inriktning åt ett annat håll? Bygga på våra vägar? Före min tid i Kdn-Norr lär det ha funnits något sådant förslag beträffande Svenshögsvägen. Spontant känns det mer tilltalande än att bygga på högklassig åkermark, som i Annehems planen.

I vårt Agenda arbete på Fäladen har de boende formulerat flera modiga och visionära förslag, utan att se hinder för genomförandet. Det modet borde även vi politiker ta oss. Jag inbillar mig rentav att vi måste släppa loss från det vanliga tänkandet om vi ska klara av omställningen till ett vettigt, rättvist och miljövänligt samhälle. Jag tror att det var därför fler av oss borde sett utställningen. Ge dig hän åt visionerna! (åtminstone ibland till att börja med!)

Karin Lönn

Från min veranda:

Hur TV-tittande påverkat mig

Min medvetenhet om att vi blir påverkade av massmedia i den ena eller andra riktningen har funnits länge, jag har också i många år både på grund av min egen läggning och erfarenhet varit försiktig med vad jag hör och ser. Det finns ett ordspråk som säger: Tro ingenting av vad du hör och blott hälften av vad du ser och mycket skall varda dig givet. Min syster var svårt sjuk i cancer och hon hade två små barn. Hon uppmärksammades när hon mitt i allihop startade en förening för cancersjuka och eftersom det var första gången någon gjort något sådant fick hon mycket uppmärksamhet av pressen. En dag ringde en journalist från en kvällstidning i Stockholm för att intervjua henne. En av hans frågor var: Vart skall barnen ta vägen när du är död? Min syster tog så illa vid sig att sjukdomen förvärrades. Det var första gången jag upptäckte att det inte alltid var positivt att bli uppmärksammad av massmedia. Det finns naturligtvis andra sorters journalister, de journalister jag själv har mött har alltid behandlat mig och mitt ämne korrekt.

TV till nytta och nöje

Efter behandlingen av Mona Sahlin har jag, liksom Maria Pia Boethius, på allvar börjat fundera över vad det är vi får läsa i tidningar och se på TV. Jag tänker här enbart ägna mig åt TV-tittandet och börja med det för mig positiva. I början av 70-talet visades en gammal fransk film från 30-talet "Hertigen söker nattkvarter". Den gick i

repris flera gånger och det är den bästa film jag någonsin sett. Utan TV hade jag aldrig fått se den. Varje gång en dokumentär sänds om olika folkslag från hela jorden försöker jag se dem för att lära mig om hur relationer mellan människor och seder och bruk ser ut på olika platser på jordklotet.

I julas sändes den danska serien Matador på TV4. Jag hade sett den fem gånger innan, men ville se den igen och var precis lika tagen och förtjust som alla gångerna innan. Jag är annars inte särskilt förtjust att se om något jag redan sett, eller läsa om en bok jag redan läst. Matador står för mänsklighet, omtanke och ett skickligt och omsorgsfullt berättande. Just nu går ett program på fredagarna "Så skall det låta", som trots att det är ett tävlingsprogram är mycket uppiggande. Där tävlas i musik, sångglädjen är äkta, programledaren, Peter Harryson, lekfull och prestigelös. När jag ser det programmet känns det som om jag var närvarande i studion. Jag blir glad och glädjen sitter i även dagen efter. Flera program är kvar. Se dem!

TV-våldet och maktlösheten

Nu till det negativa. När jag köpte TV på 60-talet kunde jag under ett antal år inte titta på program som innehöll våld eller som gjorde någon ledsen. Jag kommer speciellt ihåg en film, som handlade om en fattigpärlfiskare, som hade hittat en stor pärla. Den var värd en förmögenhet, så han gömde den på ett som han trodde säkert ställe. Någon stal hans pärla och för mig var det så

hemskt att jag inte klarade av att titta. Jag tyckte så synd om fiskaren. Det var då det. Gradvis har jag vant mig vid våld och elakhet, så nu är det inte mycket som får mig att sluta titta. Jag tycker naturligtvis fortfarande att allt våld och elände är hemskt, men nu klarar jag av att se det. Det skydd jag förr hade mot allt obehagligt har däremot lämnat mig och istället upplever jag eländet med alla mina sinnen. Troligen har TV på det viset varit nyttigt, samtidigt som hjälplösheten blivit större.

Rökning och drickande av sprit förbjuds på TV för att det kan uppmuntra ungdomar till att själva lägga sig till med dessa laster. Däremot har tydligen våld inte någon påverkan på dem. Jag har funderat mycket på om det kan vara riktigt. Det är klart, jag själv har inte härmat något våldsmönster, men det behöver ju inte betyda att inte andra gör det. Men efter trettio års TV-tittande är jag hjärtligt trött på alla dessa våldsfilmserier och serier, samtidigt som det blir mer av den varan i alla TV-kanaler. Är det inte tillräckligt med det våld som verkliga krig och annat elände för med sig? Speciellt undrar jag över hur det kommer sig att deckare och andra våldsfilmserier oftast njuter av att mörda kvinnor, helst flera. Det känns mycket obehagligt.

Bilden och verkligheten

Så var det det här med nyheter och debattprogram. Där är det bäst att hålla sig till ordspråket Tro ingenting av vad du hör osv. De är nyttiga på så vis att tittaren med

tiden tvingas att försöka hitta vad hon/han själv har för åsikt i olika frågor.

Dessutom är bildspråket intressant. Vilka bilder visas till texten eller till det programledaren säger? Jag såg för ett tag sen ett program om hur Norge klarar av att hantera alla sin oljemiljöer. Varje gång fotografen filmade ute bland folk fokuserade han på en kvinna i en äkta päls. Sammanlagt fyra eller fem olika kvinnor. Vad han ville säga var troligen "titta här, dom går omkring i pälsar från djur som dödas, är det inte rysligt?". Ofta får man se gatubilder, där unga kvinnostjärter, ben och kroppar visas, men det är sällsynt att fotografen ägnar sig åt någon tjugusig ung man. Bilderna vi ser blir därför också en information som jämsides med text och berättande går rakt in i oss. Jag uppskattar det när jag ser en dokumentär. Speakern berättar om den folkgrupp han har studerat och vi får samtidigt se verkligheten. Jag upptäcker då ofta att verkligheten visar helt andra mönster än de som det berättas om. En gång såg jag och en god vän på TV ett program om en grupp män från Afrika som dansade en "folkdans". Berättaren förklarade det vi såg, men det min vän såg, som det inte sades något om, var att alla männen hade på sig en behå, med fyllda kupor. TV-tittaren fick aldrig veta varför.

TV innehåller så mycket, en del av det är uppiggande, annat eländigt, men hur det påverkar oss blir väl en fråga som framtiden får forska om.

Ingerd Wedin

Anteckningar: Jämtland i februari 1997

Utsikten från Sylstationens bastu är obetalbar - när inte snöstormen blåser. Det gör den idag. Biblioteket är inte lika imponerande, så här tidigt på säsongen. Vi får tåla oss, snöscootern som ska ta böcker från Järpens bibliotek är upptagen med viktigare transporter hit upp.

I det lilla fasta bokbeståndet faller mina blickar på en Skåne-författare, Jacques Werup. Titeln - "I ögonhöjd" - påminner osökt om den skånska slätten. Werup finns också med i STF's årsbok förra året, som handlar om Skåne - exotisk läsning i Sylarnas skugga! Där ger han några bilder från sin egen anpassning till denna landsända. Det tog, säger Werup, två decennier att bli klar över dess verkliga status: "Skåne hänger organiskt ihop med allt det andra, med Europa och världen. Det är en hotad, för att inte säga försvunnen idyll i utkanten av norra Europas utkant, glest befolkad av en anakronistisk skara kvardröjande småbrukare..."

Så långt är jag med. Men Werup fortsätter: "Mitt Skåne ligger nära

Ruhr, det kan vara dystert, ibland direkt fult..." Dystert kan det förvisso vara, men ett industriområde liknar det väl ändå inte?

Vi hade kommit till Sylarna från Blåhammarens självhushåll några snöiga mil norrut. Där hade fyra norrmän tagit in. Gemensamt ägnade vi en kväll åt klagan över

turisternas och andras framfart med scooters i fjällen. De beklagade att vissa norrmän använder de svenska fjällen när de inte får köra som de vill hemma, och ingen kunde säga hur strängare regler även här skulle kunna genomföras utan scooterns poliser som genomkorsar fjällen i jakt på diverse lagbrytare.

EU blev ett självklart samtalsämne. Våra glada grannlänningar berättade om jämtarnas planer för att slippa EU - förklara krig mot

Norge, bli ockuperade och sedan införlivade med den norska nationen. Skulle de lyckas, vore en historisk parentes av svensk ockupation av dessa trakter avslutad...

Det finns en mycket tydlig parallell till Skåne. Även här ogillar man Stockholm, Skåne hör ju som Werup säger till Europa (och EU?). Det kanske är tur att vänskapen med landets nordligare regioner är rätt svag, gjorde de gemensam sak mot Stockholm skulle Sverige kunna falla i bitar.

Norrland är fult, tycker enstaka VB-skribenter. Skånes täta nät av asfalterade vandringsleder saknas förvisso. Här är det naturen som dominerar. Människorna sträcker sina smala band av väg och järnväg mellan fjäll, genom skog. Vintertid lägger snön ibland sitt pansar över människans leder, påminner om att kraftmätningen långt ifrån är avgjord.

Liksom den skånska bonden rör sig över sina inhägnade marker rör sig här glesbygdens folk över vidder och genom skogar. Bonden färdas helst per fordon - traktor

eller Volvo. Här i Jämtland och längre norrut växlar man så här års mellan scooter och Volvo.

Är jämtarna i sin ensighet att bo kvar i detta landskap lika anakronistiska som Werups skånska bönder? De borde kanske anpassa sig, flytta till de städer i södra Sverige Werup glömde nämna i sin Skånebild (trots att flertalet skåningar faktiskt bor i tätort).

Men jag tvivlar på att folk från Norrlands inland skulle trivas bättre i Skåne än skåningarna längre norrut. Vad än Werup säger, glesbefolkat är inte Skåne, och ofriheten - den ständiga närheten av andra, den överallt ianspråktaga naturen - skulle vara svår att leva med.

Kvällen går, vinden bedarrar och himlen är lysande rik på stjärnor. I morgon säger vi farväl till det mäktiga Sylmassivet och skidar åter ner mot skogsbygden. Scooter-spår kan hjälpa oss att klara de senaste dygnens myckna nysnö. Sedan blir det tåget genom natten, ner till Lunds by och småbrukarna däromkring.

Bertil Egerö

Den retuscherade kvinnokulturen

Fortfarande i den fria västvärlden finns det avsevärt mycket som inte ens våra dam- eller kvinnotidningar har möjlighet till att uttrycka öppet. Detta kan tyckas märkligt, med tanke på yttrandefriheten och västvärldens censur-trots, men den första uppgörelsen av nedtiggande slag i reklamsammanhang träffades 1956. En organisation av nylonfabrikanter beställde annonsplats i *Woman* för ungefär 12000 \$ - under förutsättningen att chefredaktören gick med på att i samma nummer inte upplåta utrymme för någonting som kunde tolkas som reklam för naturfibrer. Liknande "nedtigganden", medvetna eller ej i vår vardag ser vi nu har kommit att bli ännu mera vanliga.

"Den som tiger, den samtycker", heter ett ordstäv. Man kan säga att vi har ärvt denna typ av skenbart stillatiggande, vilket oftast på ett absurt vis hämmar vår yttrandefrihet. Tidskriften *Ms* förlorade en gång en stor och eminent kosmetikaannonsör därför att den hade haft sovjetiska kvinnor på omslaget, vilka enligt annonsören inte var tillräckligt sminkade. Även brittisk kvinnotidning gick miste om annonser för 30.000\$ varje dag, efter att en av deras journalister oskyldigt hade råkat gått ut med att hon tyckte att kvinnor såg ointelligenta ut när de "spacklade sig" som om kosmetika vore en ställföreträdande skyddsmur mellan dem själva och omvärlden. Den åsikten straffade sig och gick ut över arbetsgivaren, trots att journalisten inte uttalade sig å någon annans vägnar än sina högst privata.

Ett annat exempel på åsiktsretuschering är den åldersgrånade chefredaktören för en ledande kvinnotidning som berättade för en lika gråhårig författarinna, att en artikel om hur vackert grått hår kan vara hade kostat hennes tidskrift *Clairols* ett helt halvårs annonsintäkter. En redaktör på *New York Woman* fick besked om att hon av ekonomiska skäl måste ersätta den framstående affärskvinnan på sitt omslag som med ung fotomodell — trots att tidningens största reportage handlade om den äldre kvinnans åstadkommanden. Annonsörerna för kosmetik och diet hotade med att annans bojkotta numret. Redaktören tvingades därför att böja sig inför annonsörernas önskemål och säger att det än idag är en omöjlighet att försöka finansiera en kvinnotidning, eller någon tidning alls, för den som inte är beredd att luta sig mot den här skönhetsmyten vi lever med.

Så ser alltså åsiktsförtrycket ut i reklambranchen och således kvinnokulturen; den mutas, den nedtiggas och den bestraffas med ekonomisk utfrysning om den inte följer annonsföretagens föregivna normer. Och vi märker ingenting av det här som vanliga konsumenter. Inte egentligen.

Artiklar skall förstärka annonserna

Gloria Steinem säger: "Vi ämnade inte göra som alla andra tidningar och ordna stoffet kring så kallade kvinnliga reklamkategorier; matrecept för att förstärka matannonsernas effekt, skönhetsartiklar som nämnde kosmetiska produkters namn och så vidare, men vi förstod att det skulle bli besvärligt ekonomiskt. Lyckligtvis visste vi inte hur besvärligt! Det är fortfarande lättare att få annonser om bilar, hifi-utrustning, dataprodukter och öl som inte traditionellt vänder sig direkt till kvinnornas målgrupp, än att övertyga annonsörerna om att kvinnor tittar på schampoannonser utan att läsa åtföljande artiklar om hur de ska tvätta håret, precis som män tittar på annonser för rakprodukter utan att behöva artiklar om hur de ska

sörerna kommer gå med på att ge damtidningar lika stor rörelsefrihet i sina åsiktsbildningar som de tidningar som i främsta led riktar sig till män.

Konsumentvilsledning

Det finns andra censurmetoder som är mer direkta och inte lika sublima. *Kvinnomedia* ger "information" om skönhetsprodukter i ett kraftigt självcesurerat medium. När vi läser om hudcremer och undergörande hårinpackningar är det inte en fråga om utslag av yttrandefrihet. Redaktörerna som har hand om skönhetsidorna kan helt enkelt inte säga hela sanningen om sina annonsörers produkter, även om det är vad de vill göra.

En artikel med rubriken "Vägen till evig ungdom" var det bara cheferna för 15 kosmetikaföretag som alls tillfrågades om vad de ansåg om diverse antirynkcremer.

raka sig som effektförstärkning."

Med andra ord: man upphör inte fördomma kvinnor! Annonsörer tror uppenbarligen inte på kvinnor som opinionsbildande grupp. Det är inte kvinnorna, utan reklambranschen som måste ändra attityd och inställning till kvinnor som naturliga människor — i likhet med män som ett naturligt kön. Innan dess är smygindoktrineringen ett faktum som går hem och säljer.

Jag tror faktiskt att branschen kommer förändras, även om det inte sker under min egen livstid. Kvinnor behöver också förändra sig, djupt traditionellt inifrån och bort från och bort ifrån objektivering av sitt självbetraktande.

Det är först när vi tar vår massmedia på gravallvar och inte längre finner oss i ännu fler instruktioner om hur vi ska bära oss åt för att slippa förfulla omgivningen enbart genom olydnaden att inte trotsa äldrandet med rynkborttagningelixir, hälsovådliga dieter, och kosmetiska ingrepp, som annon-

Åldersförnekande

Chefredaktörer, oberoende av varandra, bekräftar att ålderstecken rutinmässigt retuscheras bort från bilder av kvinnoansikten. Damtidningar vill inte låtsas om äldre kvinnors behov- eller existens och ökar således ångesten hos denna äldre kvinnogrupp och "skrämmar" den yngre. Damtidningar försöker undvika foton av äldre kvinnor, och när man har med berömda, lite äldre kvinnor över 50 år att göra så gör retuscheringsexperterna sitt yttersta för att hjälpa naturen på traven med att dölja rynkor, ofräscha hy, glåmiga tänder, och även ögonvitor och som börjar gulna och avmattas i sin lyster. De gör kvinnorna "vackrare", dvs de gör på falsk väg så att de ser yngre ut. Många av dessa utsatta kvinnor välkomnar tacksamt hjälpen på ett vis som om de verkligen tror att de förlänats en tjänst! Man ser alltså hur djupgående skönhetsmyten grävt sig ner i det undermedvetna.

Kvinnans kultur har blivit en retuscherad och falsk historia, förhöjd i make-up, utopiska produkter, ungdomsglorifiering och där hälsa sätts i direkt korrelation med ibland direkt livsfarliga dietprogram, bantningskurer, hårfärgningsmedel och falsk både statistik och propaganda över idealvikter och solbadsschemata. I andra led drabbar det egentligen helt i onödan en oöverskådbar mängd djur som utsätts för ett helt register plågsamma experiment.

Denna censur och alla nedtiggade sanningar gäller inte bara damtidningar utan alla bilder på äldre kvinnor. En gång artdirector på *Life*, Bob Ciano påstår: "Ingen bild av en kvinna undgår retuschering...inte ens en välkänd äldre kvinna som inte vill bli retuscherad. Vi envisas ändå med att försöka få henne att se ut som om hon vore 50, trots sina egentliga och i verkligheten väldigt uppenbara 75 år."

Effekten av denna censur som raderar ut en tredjedel av en kvinnas livslängd står helt klar. Vid det här laget har läsarna och betraktarna ingen aning om hur en äldre kvinna ser ut i tryck, eftersom hon finjusteras så att hon ser ut att aldrig bli över 40. Ännu värre är att 60-åriga läsare betraktar sin spegelbild och tycker att de ser för gamla ut för sin ålder, därför att de jämför sig med ett retuscherat ansikte som ler mot dem från en veckotidning.

Datorn fixar defekter

Foton av redan unga modeller undgår heller inte att bättras på med datorimaging, och det är nu det blir verkligen skrämmande. Där inga ideal finns, där skapar man det - och låter människor som inte kan leva upp till dessa fysiska attributer att må dåligt. Det är den konventionella tekniken som manipulerar

forts sid 4

VECKOBLADET Bredgatan 28, 222 21 LUND. Prenumeration: 180 kr per år. Ins. på postgiro 174 59-9. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan Svartbrödersg. 3. Tel 046-211 51 59 onsdagar e. kl 19. Fax: 046-14 65 82 Manus kan också lämnas på Bredg. 28 senast onsd. kl 17. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck:KFS AB, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

I Malmö finns: Kvinnokafé Markattan

Davidshallsgatan 4
Måndagar: kl 18-22
Programmet börjar kl 19

24 mars
Skrivarstuga:
Alla kan skriva
Pernilla Sundström och
Marie Olsson hjälper till

31 mars
Berättarafton
Lyssna till skrönor, myter
eller berätta själv

7 april
Vår kroppsuppfattning
Rita Craighton diskuterar
utifrån boken "Our bodies
and ourselves

14 april
Att leva ekologiskt oc kollektivt
Kvinnorfrån Olshögskollektivet
berättar

21 april
Feministisk historia och teori
Maria Hemmingsson och
Christina Lindström

28 april
Avslutningsfest med
ståuppare och annat skoj

och i Lund ... Kvinnokafé Ronja

Kastanjugatan 7
på tisdagar udda
veckor kl 19-22

Forts fr sid 1

-Lund kan börja

1998, och året därpå borde flertalet av de nya reglerna kunna tillämpas. Satellitövervakningen av bilarna får vi vänta ytterligare på eftersom tekniken inte är helt färdigutvecklad och det krävs rätt stora investeringar.

Men Lund kan alltså bli en pionjär, vilket enligt Arbetet också tycks vara vad kommunalrådet Sven Tufvesson (s) anser. Man kan i sammanhanget undra om det inte, i ljuset av KomKoms förslag, finns anledning att revidera de omfattande planer som finns på parkeringshus, p-anvisnings-system m.m. Nya avgifter och sänkta fartgränser torde göra tätortskörningen betydligt mindre attraktiv i framtiden.

Gunnar Sandin

Uttalande taget vid vänsterpartiet Skånes årskonferens:

På väg mot kretsloppssamhället

Vänsterpartiets principiella uppfattning är att kärnkraften ska vara avvecklad till år 2010. För att vi skall lyckas med miljöomställningen av hela energisystemet är det viktigt att processen kommer igång snarast, dvs att det som borde gjorts redan 1980 görs nu.

Att kärnkraftsavvecklingen inleds med Barsebäck är ur Vänsterpartiet Skånes perspektiv mycket bra. För ca 25 år sedan blev Barsebäck symbolen för kärnkraftsmotståndet. Hela den nordiska miljörörelsen såg Barsebäcksverket som världens ur säkerhetssynpunkt mest felplacerade kärnkraftverk. De årliga demonstrationerna på 1970-talet samlade upp till 20 000 deltagare.

För några veckor sedan gick 101 direktörer ut i en propagandakampanj mot energibeslutet. Kontentan var att inget kan skada svensk företagsamhet mer än att kärnkraftsavvecklingen påbörjas. Astras VD gick så långt att han kallade beslutet för antiintellektuellt. Vad som är så intellektuellt med kärnkraft och radioaktivt avfall utvecklar han tyvärr inte närmare.

Dessa direktörer har fått nästan allt. Först fick man skattereformen, sedan EU-medlemskapet, rekord-

vinster i företagen, en åtstramningspolitik som främst drabbat låginkomsttagare och, sedan tidigare, låga energipriser.

Ändå klagar man. Vill direktörerna att kärnkraften skall drivas tills reaktorerna av säkerhetsskäl helt okontrollerat måste stängas av samtidigt i framtiden. Eller vill de starta en ny generation kärnkraftverk?

Veckan efter direktörernas uttalande gick 101 kvinnor till motangrepp. Kvinnorna, representanter för olika samhällssektorer i olika delar av landet, bejakar den väg som Sverige nu väljer att slå in på. Vänsterpartiet Skåne bejakar samma väg som de 101 kvinnorna.

Avstängningsbeslutet har stärkt vår tilltro till demokratin. Överenskommelsen har visat att det folket säger i folkomröstningar skall hållas av de förtroendevalda.

Omställningen kommer att ge arbetstillfålen inte minst på orter med en besvärlig arbetsmarknad. Avvecklingen kommer inte att innebära att den tunga industrin slås ut. En av uppgörelsens huvudparagrafer slår fast att den svenska industrins konkurrenskraft skall bibehållas. Omställningen är den största och mest genomgripande långsiktiga ombyggnaden av

Sverige sedan industrialiseringens dagar. Omställningen kommer att kräva kreativitet och uthållighet. Det krävs kloka och snabba energipolitiska beslut. Det krävs också styrmedel för att öka och underlätta användningen av nya effektiva energilösningar och förnybara energislag.

Vänsterpartiet Skåne välkomnar LO:s gröna offensiv. Genom sitt radikala nytänkande inom viktiga områden har LO lyft fram den helhetssyn som idag är nödvändig i samhälldebatten. Ekonomi och ekologi hör ihop liksom den inre och yttre miljön.

Genom rätt politiska signaler kan Sverige gå före och vara ett gott exempel internationellt. Energianvändningen måste effektiviseras. Återanvändning och återvinning av material måste ersätta dagens växande sopberg. Vatten och avloppssystem måste kretsloppsanpassas.

I vårt framtida kretsloppssamhälle gäller högteknologi och förnyelsebara källor istället för uttömning av jordens resurser och biologisk mångfald. En grundläggande princip för ett modernt vänsterparti är att styra utvecklingen mot kretsloppssamhället.

Landskrona 970309
Vänsterpartiet Skånes
årskonferens

Forts fr sid 3

Den retuscherade ...

den fotografiska verkligheten och som har använts av modetidningar i årtal. Därmed fortsätter läsarnas självmisnöje göda dessa branscher som skapat behovet på falsarium. Kvinnokulturen är ett beskuret, retuscherat och alltigenom förfalskat medium. Hur försvavar vi detta jämte våra västvärldsvärderingar som påstår sig avsky sensur och tron på ett fritt och alltigenom oindoktrinerat idéutbyte?

Detta är ingen trivial tankeställare. Den rör den mest grundläggande friheten, friheten att göra sig en föreställning om sin egen framtid och vara stolt över sitt liv och sina åstakommanden. Att retuschera bort åldern från kvinnors ansikten är ett förnedrande integritetsövergripp och har samma politiska eko som skulle bli en global genljudande förstrockning om man kom på idén att rutinmässigt göra alla bilder på färgade människor ljusare. Då skulle man tillämpa samma diskriminanta värdering på svarta

som denna manipulering lägger på kvinnor: ju mindre desto bättre. Att suddas bort åldern och alla tecken på erfarenhet från kvinnors ansikten är att utplåna hennes identitet, makt och hela hennes historia.

Ocensurerat material efterlyses

Men redaktörerna måste tillämpa den regel som faktiskt fungerar. De vågar inte ta risken att förse läsarna med sådant som de flesta tror att de vill ha: bilder som de kan försöka leva upp till, jämför sig med och sätta som livsmål och måttstock för lycka och framgång. Artiklar som inte fortsätter behandla dem nedlåtande uppfattas inte som tillförlitliga. Just nu är det omöjligt att förändra utbudet till ett sant och sunt livsbejakande av kvinnan och hennes verkliga behov. Dock; önskemål om sådant ocensurerat material är tyvärr inte tillräckligt efterfrågat.

Victoria Wärmler

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må 24.3 kl 19.30 på partilokalen.
Amne:Brainstorming.
Obs 31.3 inget möte pga påsk.
Må 7.4. Amne Trafikpolitik, ev med ULF Nordkvist, chef för tekniska verket.
Därefter kom.styrelseberedning.

Röda Kapellet

Repetition sö den 23.3 kl 18.45. Före pausen appellmötesrepertoaren. Efter pausen: Weill

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Marianne Sonnby och Lars Borgström.
Näste redaktör: Rolf Nilson

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-post: veckobladet@ltv.se
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Thomas Schlyter 046-14 75 05
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.